

18 Послѣ по три години видоухъ во Иерусалимъ да се видимъ съ Петра, и преседехъ оу негѣ петнаесе дни.

19 И (никого) другиго апостола те не видеухъ, и свѣтъ такъва краѣта Господна.

20 И това цото ви писувамъ. Ето (исповѣдвамъ) предъ Бгѣа, зашѣ не лжемъ.

21 И послѣ доидоухъ въ Сърски те и Вилікійски те предѣли.

22 И не познавахъ ме на лице цѣрквы те Иудейски, който (вѣрвахъ) во Хрѣта:

23 Но токму слдшаха, зашѣ онъ който бѣше гонителъ ншъ нѣкога. сегѣ проповѣдва вѣра та, коѣто пѣрво разваляше:

24 И прославлявахъ Бгѣа заради мене.

ГЛАВА В.

Послѣ по четиринадесать години, пакъ видоухъ во Иерусалимъ съ Варнава, като зѣхъ съ себе и Тита.

2 И видоухъ споретъ еднѣмъ кровеніе (коѣто ми быде ѿ Бгѣа), и предложихъ имъ благоветствованіе то, коѣто проповѣдвамъ въ пазичницы те: а на еднѣ на по знаменити те (апостоли), зашѣто се коѣхъ да се не трѣдимъ, или да не самъ се трѣдимъ на празданъ.

3 Но ни Тита, който бѣше съ мене, ако и да бѣше Балинъ, не принудиха да се ѡвръже:

4 Ако и да са се вовлѣкли были по междъ насъ лжливи братѣа, който са влязили скрѣпнѣ да изгледатъ наша та свобода, коѣто ние имаме во вѣра та Исусъ Хрѣтова, за да ны хвралтъ (пакъ) подъ поракѣщѣніе то:

5 Но ние ни на еднѣмъ часъ имъ дадохме мѣсто да ны покѣратъ (на вола та си), за да ѡстане въ насъ постоанна евангелска та истина.

6 И ко̀лото за знаменити те (апостола), какъ са были онъ нѣкога, азъ за това не мѣримъ: зашѣто Бгѣа не гледа на лице то на человека: и тѣа знаменити те не ми притѣриха нищо по̀ мно̀гъ,

7 Но на противъ, като раздѣмѣха, че ѐ вѣрено мене да проповѣдамъ евангеліе то междъ неѡвръзани те, какъто на Петра междъ ѡвръзани те.

8 (Зашѣто онъ истъй, който ѐ спомоществовалъ на Петра въ апостоластво то на ѡвръзани те, той спомоществова и мене въ (апостоластво то на) пазичницы те):